

Uchwała Nr XXII/140/..... 2016

Rady Powiatu Łowickiego

z dnia 15 lipca 2016r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę Wojewody Łódzkiego na uchwałę Nr XI/70/2015 Rady Powiatu Łowickiego z dnia 26 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia Statutu Powiatu Łowickiego

Na podstawie art. 12 pkt.11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 814) w związku z art. 34, art. 36 pkt 2 i art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 718) Rada Powiatu Łowickiego, uchwała co następuje:

§ 1. Udziela się odpowiedzi na skargę Wojewody Łódzkiego na uchwałę Nr XI/70/2015 Rady Powiatu Łowickiego z dnia 26 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia Statutu Powiatu Łowickiego, zwaną dalej Skargą, wniesioną w dniu 24 czerwca 2016 roku w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Starostę Łowickiego do przekazania Skargi Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Łodzi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na Skargę oraz do ustanawiania pełnomocników procesowych do reprezentowania Rady Powiatu Łowickiego w postępowaniu w przedmiotowej sprawie przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Łodzi i Naczelnym Sądem Administracyjnym .

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Krzysztof Górski

RADCA PRAWNY

Anna Motyka
2611-1619

UZASADNIENIE

W dniu 24 czerwca 2016 r. do Starostwa Powiatowego w Łowiczu doręczona została skarga Wojewody Łódzkiego na Uchwałę Nr XI/70/2015 Rady Powiatu Łowickiego z dnia 26 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia Statutu Powiatu Łowickiego.

Organ nadzoru zaskarżył przedmiotową uchwałę w części dotyczącej szeregu przepisów Statutu naruszających, w jego przekonaniu, w sposób istotny obowiązujące przepisy prawa.

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 718) organ, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi, przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej wniesienia.

W zakresie swojej właściwości ww. organ może uwzględnić skargę w całości do dnia rozpoczęcia rozprawy.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w postępowaniu w sprawie sądowo-administracyjnej stronami są skarżący oraz organ, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 32). Strony i ich organy lub przedstawiciele ustawowi mogą działać przed sądem osobiście lub przez pełnomocników (art. 34).

Wobec powyższego, niezbędne jest udzielenie przez Radę Powiatu odpowiedzi na skargę oraz ustanowienie stosownych pełnomocnictw do reprezentowania Rady odpowiednio przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Łodzi oraz, w przypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia, także przed Naczelnym Sądem Administracyjnym.

W związku z powyższym, wnoszę o przyjęcie proponowanej uchwały w przedłożonej treści.

Załącznik
do uchwały Nr ~~XXII~~/140/2016
Rady Powiatu Łowickiego
z dnia ~~15~~ lipca 2016 r.

Łowicz, dnia 15 lipca 2016 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi

Skarżący: Wojewoda Łódzki

Organ : Rada Powiatu Łowickiego

Odpowiedź na skargę

Odpowiadając na skargę Wojewody Łódzkiego doręczoną w dniu 24 czerwca 2016 roku na uchwałę Nr XI/70/2015 Rady Powiatu Łowickiego z dnia 26 sierpnia 2015 roku w sprawie uchwalenia Statutu Powiatu Łowickiego Rada Powiatu Łowickiego

wnosi o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych.

UZASADNIENIE

Wojewoda Łódzki wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały Nr XI/70/2015 Rady Powiatu Łowickiego z dnia 26 sierpnia 2015 roku w sprawie uchwalenia Statutu Powiatu Łowickiego w części dotyczącej szeregu postanowień, które w jego ocenie w sposób istotny naruszają art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz przepisy ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji weterynaryjnej, ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1998 r. w sprawie utworzenia powiatów.

Wniesienie przedmiotowej skargi poprzedzone było pismem Dyrektora Wydziału Prawnego, Nadzoru i Kontroli Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi z dnia 18 marca 2016 r. wskazującym na kilkadziesiąt postanowień Statutu sprzecznych z prawem (w większości powielonych w skardze) i zawierającym, wg terminologii skarżącego, „propozycję” uchylenia lub zmiany zaskarżonej uchwały co najmniej w zakwestionowanym zakresie (akta sprawy karta 1).

W tym miejscu należy podkreślić, że w Powiecie Łowickim, tak jak w większości powiatów w Województwie Łódzkim, do ubiegłego roku obowiązywał statut uchwalony w 1998 r. i opracowany na podstawie statutu wzorcowego ustalonego uchylonym w 2001 r. rozporządzeniem MSWiA z dnia 27 listopada 1998 r.

W dniu 15 grudnia 2014 r. Rada Powiatu Łowickiego, dalej RPŁ, dostrzegając potrzebę opracowania nowego Statutu Powiatu, uwzględniającego standardy tworzenia prawa i wypracowaną w okresie ponad 15-letniego funkcjonowania powiatów praktykę a także utrwalone orzecznictwo sądowe, powołała Komisję Statutową do prac nad przygotowaniem projektu Statutu (**akta sprawy karta 2** - uchwała Nr II/11/2014 RPŁ z dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie powołania Komisji Statutowej).

W trakcie prac nad projektem Statutu, w dniu 13 marca 2015 r. w Łodzi odbyło się Forum Sekretarzy j.s.t.. Prowadząca spotkanie Dyrektor Wydziału Prawnego, Nadzoru i Kontroli Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego podkreśliła, że po dokonaniu przeglądu statutów j.s.t. na terenie Województwa Łódzkiego, konieczne jest opracowanie nowych statutów. Skalę problemu określono jako dużą w związku z czym przedstawiciel organu nadzoru zapowiedział zorganizowanie w dniach 16 i 21 kwietnia 2015 r. specjalnych warsztatów dla pracowników starostw i urzędów gmin w celu wypracowania zapisów statutów zgodnych z prawem. Pracownicy Starostwa Powiatowego w Łowiczu zostali zobowiązani przez Starostę Łowickiego do uczestnictwa w warsztatach. Wobec powyższego, Komisja Statutowa RPŁ na posiedzeniu w dniu 23 marca 2015 r. postanowiła zawiesić swoją pracę do czasu zakończenia ww. warsztatów w celu rozważenia wypracowanych tam rozwiązań prawnych a także praktycznych i uwzględnienia ich w projekcie statutu (**akta sprawy karta 3** - protokół Nr 4/2015 z posiedzenia Komisji Statutowej w dniu 23 marca 2015 r.).

W przygotowanym i przedłożonym RPŁ projekcie Statutu, Komisja uwzględniła uwagi i propozycje przedstawicieli organu nadzoru. Nowy Statut uchwalony w dniu 26 sierpnia 2015 r., został przekazany Wojewodzie Łódzkiemu i wobec braku jakichkolwiek zastrzeżeń organu nadzoru, przekazany do publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z dnia 21 września 2015 r., poz. 3622).

W związku z powyższym RPŁ z zaskoczeniem przyjęła fakt, że w nowym Statucie Powiatu Łowickiego, który został opracowany z uwzględnieniem poglądów prawnych prezentowanych przez przedstawicieli organu nadzoru-Wojewody Łódzkiego, po niespełna pół roku od jego wejścia w życie, dostrzeżono „postanowienia sprzeczne z prawem”, których „skala,” w przypadku nie dokonania wskazanych zmian Statutu w terminie 30 dni, zmusi organ nadzoru do wystąpienia na drogę sądową.

Ze względu na ilość zarzutów, ich ogólnikowość, niejasność, częściowo brak jakiegokolwiek uzasadnienia a także fakt, że niektóre zapisy, które zostały zakwestionowane w Statucie Powiatu Łowickiego były jednocześnie zalecane przez organ nadzoru w „przykładowym” statucie gminy zamieszczonym na stronie Urzędu Wojewódzkiego (tytułem przykładu: §4, §6, §12 ust. 2 pkt 3 i §26 ust. 3, §63 ust. 2 - w zakresie pojęć „nieostrych” oraz §20 ust. 2, §25 ust. 3, §37 ust. 4 Statutu „przykładowego” - **akta sprawy karta 4**), RPŁ uchwałą

Nr XIX/121/2016 z dnia 30 marca 2016 r. powołała Komisję Statutową w celu wypracowania stanowiska dotyczącego ww. pisma z dnia 18 marca 2016 r.

Komisja Statutowa już w dniu 1 kwietnia 2016 r. odbyła swoje pierwsze posiedzenie, na którym postanowiła, że należy poinformować Wojewodę Łódzkiego o jej powołaniu i przewidywanym terminie zajęcia stanowiska przez RPŁ wobec jego zastrzeżeń oraz zobowiązała radcę prawnego Starostwa Powiatowego w Łowiczu do przygotowania oceny prawnej zastrzeżeń. Ponadto, w związku z wystąpieniem na sesji w dniu 30 marca 2016 r. radnego W. Miedzianowskiego informującym o korespondencji, którą prowadził z byłą dyrektorką Wydziału Prawnego, Nadzoru i Kontroli UW w Łodzi dotyczącej jego wielu uwag do uchwalonego w sierpniu 2015 r. Statutu i sugerującym uwzględnienie tych uwag, Komisja postanowiła wystąpić do UW w Łodzi o doręczenie przedmiotowej korespondencji w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Komisja uznała bowiem, że zawarte tam stanowisko przedstawiciela organu nadzoru może służyć wyjaśnieniu przyczyn nagłej zmiany jego poglądów prawnych i być pomocne w ich zrozumieniu. Na marginesie należy zaznaczyć, że Komisja nie zwróciła się o uzyskanie ww. korespondencji do radnego W. Miedzianowskiego w związku z jego wypowiedzią sugerującą jej prywatny charakter (akta sprawy: **karta 5** - wyciąg z protokołu XIX sesji RPŁ z dnia 30 marca 2016 r., **karta 6** - Uchwała Nr XIX/121/2016 RPŁ z dnia 30 marca 2016r. w sprawie powołania Komisji Statutowej Rady Powiatu Łowickiego, **karta 7** - protokół Nr 1/2016 z posiedzenia Komisji Statutowej w dniu 1 kwietnia 2016 r., **karta 8** - wniosek Przewodniczącego Komisji Statutowej o doręczenie dokumentów w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej z dnia 4 kwietnia 2016 r. znak: OR.1431.8.2016). Wniosek o udostępnienie informacji został załatwiony po terminie ustawowym i doręczony do Starostwa w dniu 28 kwietnia 2016r. (**akta sprawy karta 9** – pismo z dnia 22.04.2016 r. znak PNK-I.4131.240.2016).

O powołaniu komisji statutowej i możliwości zajęcia stanowiska wobec zastrzeżeń organu nadzoru przez RPŁ najwcześniej podczas sesji zaplanowanej na kwiecień 2016 r. Wojewoda Łódzki został poinformowany pismem z dnia 1 kwietnia 2016 r. znak BR.0711.38.2016 (**akta sprawy karta 10**).

Jak podnosi skarżący, ww. uchwała o powołaniu komisji statutowej została uchylona podczas sesji w dniu 27 kwietnia 2016 r. „z powodu uchybień proceduralnych”, pomija jednak milczeniem okoliczność, że w dniu 22 kwietnia 2016 r. Dyrektor Wydziału Prawnego, Nadzoru i Kontroli UW z upoważnienia Wojewody Łódzkiego zawiadomił RPŁ o wszczęciu z urzędu postępowania w celu kontroli legalności tej właśnie Uchwały Nr XIX/121/2016 RPL z dnia 30 marca 2016r. w sprawie powołania Komisji Statutowej (**akta sprawy karta 11** - Zawiadomienie z dnia 22 kwietnia 2016 r. znak PNK-I.4131.248.2016).

RPŁ wyjaśnia, że przesłanki poprzedzające bezpośrednio podjęcie zakwestionowanej przez organ nadzoru uchwały o powołaniu komisji statutowej, w tym przebieg dyskusji radnych po odczytaniu zastrzeżeń organu nadzoru z dnia 18 marca 2016r. wynikają wprost z zapisów protokołu z sesji Rady Powiatu Łowickiego z dnia 30 marca 2016 r. a tryb procedowania w przedmiotowej sprawie mieścił się w granicach gwarantowanej ustawowo samodzielności

działania samorządu terytorialnego nie naruszając obowiązującego prawa (**akta sprawy karta 5**).

Z enigmatycznej treści uzasadnienia Zawiadomienia wynikało, że organ powziął w stosunku do przedmiotowej uchwały bliżej nieokreślone wątpliwości w związku z bliżej nieokreślonym naruszeniem trybu procedowania określonego w bliżej nieokreślonych przepisach prawa na podstawie bliżej nieokreślonych informacji. W tej sytuacji, RPŁ postanowiła zrezygnować z angażowania się w kolejny nieistotny spór i głównie na zasadzie „domysłów” co do wątpliwości organu nadzoru w stosunku do przedmiotowej uchwały uchyliła ją we własnym zakresie podczas sesji w dniu 27 kwietnia 2016 r., jednocześnie podejmując kolejną Uchwałę Nr XX/123/2016 powołującą komisję statutową i Uchwałę Nr XX/124/2016 w sprawie wyboru przewodniczącego komisji statutowej (**akta sprawy: karta 12** – wyciąg z protokołu XX sesji RPŁ z dnia 27 kwietnia 2016 r. pkt 5 i 6, **karta 13** - Uchwała Nr XX/122/2016 RPŁ z dnia 27.04.2016 r. w sprawie uchylenia Uchwały Nr XX/121/2016 RPŁ z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie powołania Komisji Statutowej Rady Powiatu Łowickiego, **karta 14** - Uchwała Nr XX/123/2016 RPŁ z dnia 27.04.2016 r. w sprawie powołania Komisji Statutowej Rady Powiatu Łowickiego, **karta 15** - Uchwała Nr XX/124/2016 RPŁ z dnia 27.04.2016 r. w sprawie wyboru Przewodniczącego Komisji Statutowej Rady Powiatu Łowickiego).

Nowo powołana komisja statutowa odbyła 3 posiedzenia (**akta sprawy: karty 16-18** odpowiednio protokoły z posiedzeń w dniach 23 maja 2016 r., 8 czerwca i 22 czerwca 2016 r.). Projekt stanowiska RPŁ w sprawie zastrzeżeń organu nadzoru do Statutu wypracowany przez Komisję Statutową został przyjęty uchwałą RPŁ podczas sesji w dniu 22 czerwca 2016 r. Tego samego dnia Przewodniczący RPŁ doręczył Wojewodzie Łódzkiemu przedmiotową uchwałę drogą elektroniczną, a w dniu następnym także służbom Wojewody (**akta sprawy karta 19** - Uchwała Nr XXI/136/2016 RPŁ z dnia 22 czerwca 2016 r. Stanowisko Rady Powiatu Łowickiego w sprawie zastrzeżeń organu nadzoru – Wojewody Łódzkiego do postanowień Statutu Powiatu Łowickiego wraz z ww. korespondencją elektroniczną).

Reasumując powyższe, do przesunięcia terminu zajęcia stanowiska dotyczącego zastrzeżeń do Statutu (w maju jest, jak co roku, planowa przerwa w posiedzeniach RPŁ) doszło de facto na skutek działań organu nadzoru podjętych wobec pierwszej uchwały powołującej komisję statutową. Prawdopodobne jest zatem, że skarżący od początku nie był zainteresowany stanowiskiem RPŁ w sprawie zastrzeżeń do Statutu mimo publicznych deklaracji w sprawie „nowego otwarcia na stanowienie prawa” we współpracy z samorządem lokalnym. Znamienne jest też, że skargę sporządzono na dwa dni przed uchwaleniem Stanowiska RPŁ. Trudno więc w tych okolicznościach zarzucać RPŁ „nie skorzystanie z możliwości” usunięcia we własnym zakresie naruszeń prawa, których dopatrzył się organ nadzoru.

Wracając do meritum, mimo lakonicznego uzasadnienia skargi zawierającego ogólnikową ocenę faktów i prawa bez subsumpcji lub w części nie zawierającego ich wcale, co utrudnia polemikę z poglądami skarżącego, RPŁ odnosząc się do zarzutów wg ich kolejności podnosi, co następuje:

1.1. Niezasadne są zarzuty naruszenia Zasad techniki prawodawczej (§118 w zw. z §143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. w sprawie

„Zasad techniki prawodawczej”) w stopniu istotnym w zakresie powtórzeń w Statucie zapisów cz. V poz. 5 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1998 r. w sprawie utworzenia powiatów tj.:

-w §1 Statutu - wymienienie gmin Powiatu Łowickiego,

-w §3 Statutu - wskazanie siedziby władz powiatu.

Nie negując poglądu, że powtarzanie w statucie zapisów innych aktów normatywnych co do zasady narusza prawo, RPŁ podkreśla, że nie zawsze i nie każde powtórzenie stanowi istotne naruszenie prawa, znaczenie ma bowiem obszerność powtórzeń i ich istota (zasadność, cel). Zasady techniki prawodawczej określone ww. rozporządzeniem dotyczą sporządzania projektów rozporządzeń i ustaw, a do aktów prawa miejscowego mają zastosowanie odpowiednie.

Już wg delegacji ustawowej do rozporządzenia (art. 14 ust. 5 zd. drugiej ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów) stosowanie zasad techniki prawodawczej powinno zapewnić w szczególności spójność i kompletność systemu prawa oraz przejrzystość tekstów normatywnych aktów prawnych, z uwzględnieniem dorobku nauki i doświadczeń praktyki.

Niekonsekwencją ze strony skarżącego jest, że w powołanym na wstępie piśmie z dnia 18 marca 2016 r. uzasadnił potrzebę zmian Statutu m.in. koniecznością zredagowania go w sposób czytelny dla przeciętnego członka społeczności lokalnej, a następnie formułuje zarzuty wobec zapisów czyniących temu zadość. Pomijając bowiem trudność jaką nastęrcza zdefiniowanie pojęcia „przeciętny członek społeczności lokalnej” oraz fakt, że Statut określający głównie tryb pracy rady, ma służyć przede wszystkim radnym, wypada zauważyć, że zarzucone przez skarżącego powtórzenie zapisów załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1998 r. w sprawie utworzenia powiatów w zakresie dotyczącym wymienienia gmin Powiatu Łowickiego i wskazania siedziby władz powiatu ma swoje praktyczne uzasadnienie podyktowane właśnie ww. „czytelnością” tak dla „przeciętnych” jak i „nieprzeciętnych” mieszkańców powiatu.

Zdaniem RPŁ, przepisy rozporządzenia powinny służyć usprawnieniu procesu tworzenia prawa miejscowego a nie określaniu norm, których naruszenie, w przedmiotowej sprawie nieistotne i uzasadnione, miałyby skutkować nieważnością.

Zgodnie z tezą wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 czerwca 2012 r. II OSK 933/12 „Należy przede wszystkim wyjaśnić, że nawet zaistnienie naruszeń postanowień „Zasad techniki prawodawczej” nie mogłoby prowadzić do stwierdzenia naruszenia prawa skutkującego wadliwością zaskarżonej uchwały. Pomijając nawet dyskusyjny w doktrynie problem obowiązywania tych zasad w stosunku do samorządu terytorialnego (z uwagi na podstawy prawne wskazanego rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów) w rozpoznawanej sprawie ten zarzut nie jest uzasadniony. Zasady techniki prawodawczej określają w istocie nie warunki ale zasady sporządzania uzasadnień projektów rozporządzeń i ustaw. Tylko odpowiednio te przepisy mają zastosowanie do aktów prawa miejscowego”. Ponadto Jacek Brzeziński w komentarzu do art. 14 ustawy o Radzie Ministrów (artykuł ST.2006.11.22 Zakres stosowania załącznika do uchwał organów samorządu terytorialnego na tle Zasad techniki prawodawczej. Teza nr 1) pisze, że „Przyjęty w Konstytucji

RP paradygmat demokracji opartej między innymi na niekwestionowanej roli samorządu terytorialnego, na jego znacznej samodzielności w państwie prawa oraz wyraźne odróżnienie od administracji rządowej stanowi podstawę do wywiedzenia argumentów o braku normy w ustawie o Radzie Ministrów do uregulowania, w trybie rozporządzenia do tej ustawy, zasad stanowienia aktów prawa miejscowego.”. Podobnie Grzegorz Wierczyński w komentarzu do §143 „Zasad techniki prawodawczej” pisze „W tym miejscu należy przypomnieć, że nałożenie na organy samorządu terytorialnego obowiązku stosowania zasad techniki prawodawczej przez akt wykonawczy do ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów jest przedmiotem uzasadnionej krytyki w piśmiennictwie prawniczym (zob. T. Bąkowski, Zasady techniki prawodawczej a prawotwórstwo organów jednostek samorządu terytorialnego, PiP 2006, z. 1, s. 92; L. Eteł, Redagowanie uchwał podatkowych rad gmin, FK 2004, nr 3, s. 37; J. Kunert, Zasady techniki prawodawczej w procesie stanowienia prawa miejscowego, ST 2007, nr 1-2, s. 86; G. Wierczyński (w:) Zasady techniki prawodawczej. Komentarz do rozporządzenia, praca zbior. pod red. J. Warylewskiego, Warszawa 2003, s. 15). Podkreśla się w niej m.in., że akty wykonawcze wydane na podstawie ustawy o Radzie Ministrów powinny być kierowane do administracji rządowej, a nie do organów władzy lokalnej (L. Eteł, Redagowanie..., s. 39), zaś obowiązek stosowania Zasad techniki prawodawczej powinien wynikać z ustaw dotyczących ustroju tych organów. W przyszłości obowiązek ten powinien wynikać z ustawy regulującej w sposób generalny zasady tworzenia i ogłaszania prawa (por.: G. Wierczyński, Założenia do przyszłej regulacji zasad tworzenia i ogłaszania prawa, PS 2008, nr 5, s. 135), a w braku takiej ustawy - z ustaw ustrojowych upoważniających do tworzenia danego rodzaju aktów prawa miejscowego.”

1.2. Zarzut powtórzenia w §9 ust. 5 Statutu regulacji ustawowej w odniesieniu do treści art. 14 ust. 3 zdanie drugie ustawy o samorządzie powiatowym jest bezprzedmiotowy wobec braku wskazanego powtórzenia. Na marginesie, tego rodzaju zarzut można postawić przepisowi § 6 zd. drugie wyżej wspomnianego „przykładowego” statutu zalecanego przez służby Wojewody.

2.1. Nie naruszają prawa zapisy §5 ust. 2 i 3 Statutu mające znaczenie informacyjne (ww. „czytelność dla przeciętnych członków społeczności lokalnej”) i mieszczące się w granicach delegacji ustawowej, określonej w art. 2 ust. 4 ustawy o samorządzie powiatowym.

2.2. Przepis §5 ust. 3 pkt 4 Statutu nie jest niezgodny z art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, który wskazuje organ Inspekcji na szczeblu powiatowym (powiatowy lekarz weterynarii) i art. 56 ust. 1 pkt 11 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, który wymienia organy niezespolej terenowej administracji rządowej (graniczni i powiatowi lekarze weterynarii). Zakwestionowany przepis §5 ust. 3 pkt 4 stanowi, że powiatowe służby, inspekcje i straże tworzy m.in. Powiatowy Inspektorat Weterynaryjny w Łowiczu. Przepis ten nie dotyczy organów służb, inspekcji i straży, a tym bardziej nie porusza kwestii zespolenia bądź nie terenowej administracji rządowej.

Zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej powiatowy lekarz weterynarii wykonuje swoje zadania przy pomocy powiatowego inspektoratu weterynarii. To ustawodawca zatem przesądził o nazewnictwie w organizacji administracji rządowej w powiecie (zarówno zespolonej jak niezespolonej).

3. Zakwestionowany przepis §8 Statutu stanowi, że obsługę organizacyjno-techniczną rady, jej przewodniczącego i wiceprzewodniczących, komisji rady oraz zarządu zapewnia biuro rady i zarządu. Przepis ten, ma swoje uzasadnienie informacyjne służące radnym i zainteresowanym mieszkańcom, którzy nie mają obowiązku znać regulaminu organizacyjnego Starostwa i wbrew twierdzeniu skarżącego nie narusza art.7 Konstytucji RP i art.32 ust. 2 pkt 6 w zw. z art. 35 ust. 1 u.s.p. (dotyczących uchwalania regulaminu organizacyjnego starostwa). Zapis §8 Statutu mieści się w kompetencji rady powiatu do określania swojej organizacji i trybu pracy (art. 19 u.s.p.), a ponadto, uwadze skarżącego uszedł zapis §2 pkt 14 Statutu dotyczący biura rady i zarządu, a odnoszący się do regulaminu organizacyjnego starostwa.

4. Naruszenie art. 15 ust. 1 u.s.p. zarzuca skarżący zapisowi §11 ust. 1 Statutu stanowiącemu, że rada obraduje na sesjach zwyczajnych zwoływanych w terminach wynikających z rocznego planu pracy oraz na sesjach nadzwyczajnych. Wg skarżącego przepis ten ogranicza uprawnienia przewodniczącego rady do zwoływania sesji. Nawet przy przyjęciu, że zwoływanie sesji jest uprawnieniem a nie obowiązkiem przewodniczącego, kwestionowany przepis w żaden sposób nie pozbawia przewodniczącego prawa do zwołania w każdym terminie w miarę potrzeby sesji, tu nazwanych „nadzwyczajnymi” w odróżnieniu od tzw. „zwyczajnych”, których terminy rada ma prawo uchwalić w swoim planie pracy.

5. Zarzut naruszenia art. 21 ust. 2 u.s.p. postanowieniami §11 ust.4 i §12 Statutu w związku z określonymi tam terminami doręczenia materiałów informacyjnych i zawiadomienia o sesji nadzwyczajnej poprzez użycie nieostrego pojęcia „uzasadniony przypadek” i tym samym uniemożliwienie radnemu pracy w radzie powiatu jest bezprzedmiotowy z uwagi na swoją hipotetyczność, użycie pojęcia „nieostrego” w przepisach prawa nie oznacza jego niezgodności z prawem, a praktyka funkcjonowania samorządu wskazuje na obiektywnie uzasadnione zdarzenia kiedy, na zasadzie wyjątku, skrócenie terminów jest konieczne.

6. Zarzut naruszenia art. 8a u.s.p. poprzez ograniczenie zasady jawności zapisem §11 ust. 7 Statutu dotyczącym terminu podania zawiadomienia o sesji do wiadomości publicznej jest bezprzedmiotowy. Zakwestionowany zapis nie narusza zasady jawności działalności organów powiatu w rozumieniu art. 8a u.s.p. w szczególności nie pozbawia obywateli prawa do uzyskiwania informacji, wstępu na sesje rady powiatu i posiedzenia komisji a także dostępu do dokumentów i korzystania z nich, którego zasady określone są w §7 Statutu.

7. Zarzut naruszenia art. 7 Konstytucji RP i art. 21 ust. 2 u.s.p. w §15 ust. 2 Statutu w związku z nieuregulowaniem w tym przepisie sposobu powiadamiania o nowym terminie przerwanej sesji radnych na niej nieobecnych jest niezasadny. Regulacje dotyczące sposobu zawiadamiania radnych o terminie sesji, w tym także „przerwanej”, zawarte są w §11 ust. 2 i §12 Statutu.

8. §15 ust. 7 i §18 ust. 4 Statutu przewidujące wyznaczenie nowego terminu sesji lub przerwanie obrad w przypadku stwierdzenia braku quorum nie naruszają art.7 Konstytucji, art.13 ust. 1 i art. 21 ust. 1 i 2 u.s.p. Zakwestionowane przepisy Statutu w żaden sposób nie podważają regulacji ustawowej z art. 13 ust. 1 u.s.p. dotyczących zasad i trybu podejmowania uchwał i mieszczą się w kompetencji rady do określenia w Statucie swojego trybu pracy (art.19 u.s.p.). W praktyce porządek obrad obejmuje zwykle wyłącznie przypadki, w których ustawodawca przewiduje wypowiedzenie się rady w formie uchwały, a co za tym idzie z dochowaniem quorum. W przeciwnym razie nie można mówić o zajęciu jakiegokolwiek stanowiska przez radę jako organ kolegialny.

Skarżący nie uzasadnia na czym polegać miałyby i czemu miałyby służyć „odbycie się sesji rady” np. w obecności jednego radnego. RPŁ nie podziela poglądu, że sesja z udziałem mniejszej niż połowa liczby radnych odpowiada intencji przepisów art. 8, 9 ust. 1, 20 ust. 1 i 21 ust. 2 u.s.p.

9. Skarżący nie uzasadnia co rozumie przez niewłaściwe wykonanie delegacji z art. 19 u.s.p. poprzez zapis §17 ust. 4 Statutu, zgodnie z którym radnemu nie wolno zabierać głosu bez udzielenia mu głosu przez przewodniczącego. RPŁ uznaje ten zarzut za nie uprawniony i wyraża pogląd przeciwny dodatkowo podkreślając, że zapis ten mieści się w ustawowym prawie przewodniczącego rady do prowadzenia jej obrad. Kwestionowany przepis ma na celu jedynie zapewnienie sprawnego przebiegu obrad.

10. Zarzut naruszenia art. 14 ust. 3 u.s.p. poprzez zapis §17 ust. 9 Statutu określający uprawnienie przewodniczącego rady do zarządzenia przerwy w obradach (nie do przerwania obrad) nie jest zasadny, ponieważ takie uprawnienie mieści się w ustawowym prawie przewodniczącego rady do organizowania pracy rady i prowadzenia jej obrad. Na marginesie, takie uprawnienie przyznaje przewodniczącemu „przykładowy” statut organu nadzoru.

Przez organizowanie prac rady i prowadzenie obrad należy rozumieć szereg czynności, głównie o charakterze materialno-technicznym, takim jak przygotowywanie projektu sesji, zawiadomienie radnych o miejscu i terminie sesji oraz porządku obrad, przygotowanie dla radnych stosownych dokumentów i innych materiałów czy też zarządzenie przerwy w celu np. zapoznania się z materiałami.

Zarzut dotyczący zapisu wyposażającego przewodniczącego w możliwość zarządzenia przerwy w obradach jest niezrozumiały w odniesieniu do naruszenia art. 21 ust. 1 i 2 u.s.p. Art. 21 ust. 1 określa bowiem relacje zachodzące między radnym a jego wyborcami. Odnosi się także do zasad jakimi radny powinien się kierować w swoim postępowaniu. Natomiast

art. 21 ust. 2 odnosi się do obowiązku radnego jakim jest udział w pracach organu, do którego został wybrany.

11. Zakwestionowane zapisy §18 ust. 1pkt 4 i ust. 3 Statutu dotyczą zgłoszenia poza kolejnością wniosku formalnego o głosowanie bez dyskusji w sprawie uchwały budżetowej, zmian w Statucie i większości głosowań personalnych. Zdaniem skarżącego zapisy te naruszają art. 7 Konstytucji RP oraz art. 21 ust. 2 u.s.p. a także art. 270 ust. 4 ustawy o finansach publicznych w związku z „nie wyczerpaniem przypadków, w których nie można odstąpić od dyskusji”. Przedmiotowy zarzut jest nieuzasadniony. Żaden przepis ustawowy nie zobowiązuje wprost radnych do dyskusji, w tym także art. 270 ust. 4 ustawy o finansach publicznych, naruszenia wymogów określonych art. 21 ust. 2 u.s.p. mogą dopuścić się radni nie wykazujący aktywności, w tym nie zabierający głosu podczas omawiania najbardziej istotnych kwestii. Przedmiotowe postanowienia, nie obarczone sankcjami, mają charakter dyscyplinujący radnych właśnie w odniesieniu do treści art. 21 ust. 2 u.s.p. Postanowienia Statutu w tym zakresie mieszczą się w kompetencji rady powiatu do określania swojej organizacji i trybu pracy (art. 19 u.s.p.).

12. Istotnego naruszenia prawa skarżący dopatrył się także w zapisach §19 ust. 2 i §64 ust. 3 Statutu określających możliwość wyrażania woli przez radę i zarząd w formie stanowisk i oświadczeń. Skarżący przyznaje wprawdzie, że rada i zarząd mają prawo składać oświadczenia i zajmować stanowisko ale w formie przewidzianej przez prawo (art. 13 ust. 1 u.s.p.) tj. w drodze uchwały. RPŁ zgadza się z tym poglądem lecz nie podziela trudności interpretacyjnych skarżącego w odniesieniu do przedmiotowych zapisów, czego wyrazem jest zgodne z prawem ich stosowanie w praktyce (**akta sprawy: karta 19** – ww. Uchwała Nr XXI/136/2016 RPŁ z dnia 22 czerwca 2016r. Stanowisko Rady Powiatu łowickiego w sprawie zastrzeżeń organu nadzoru-Wojewody Łódzkiego do postanowień Statutu Powiatu Łowickiego oraz **karta 20** – Uchwała Nr XXI/139/2016 RPŁ z dnia 22 czerwca 2016 r. Stanowisko RPŁ w sprawie zawiadomienia z dnia 19 maja 2016 r. o nr PNK-I:4131.316.2016 r. o wszczęciu z urzędu postępowania określonego w rozdz. 8 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym w celu kontroli legalności Uchwały Nr XX/129/2016 RPŁ z dnia 27 kwietnia 2016 r. zmieniającej Uchwałę Nr XV/96/2015 z dnia 29 grudnia 2015 r. w sprawie ustalenia rozkładu godzin pracy aptek ogólnodostępnych funkcjonujących na terenie Powiatu łowickiego na 2016 r.).

Z postanowień przepisu art. 13 ust. 1 u.s.p. nie wynika wprost w jakich sytuacjach rada ma podejmować uchwały. Jest jednak oczywiste, że jako organ kolegialny może podjąć jakiegokolwiek rozstrzygnięcie tylko po przeprowadzeniu głosowania, którego wynikiem jest podjęcie uchwały lub jej nie podjęcie. W związku z tym w tych wszystkich przypadkach, w których ustawodawca przyznał radzie możliwość wypowiedzenia się w jakichkolwiek kwestiach merytorycznych musi to nastąpić w formie uchwały. W przeciwnym razie nie będzie można mówić o zajęciu stanowiska czy złożeniu oświadczenia przez radę.

13. Odnosząc się do zarzutu naruszenia §118 i §143 w zw. z §14 i §131 Zasad techniki prawodawczej w §20 ust. 2 i 3 Statutu w związku z określeniem tam elementów projektu uchwały i obowiązku sporządzania jej uzasadnienia, RPŁ podtrzymując argumentację zawartą w pkt **1.1.** uznaje zarzut za niezasadny .

14. Zakwestionowane zapisy §20 ust. 4, 5 i 6 Statutu stanowią, że podmioty posiadające inicjatywę uchwałodawczą, określone w ust. 1 pkt 2-4 tj. radni, komisje i kluby, przedstawiają swoje projekty zarządowi w celu zajęcia stanowiska, następnie zarząd przekazuje je przewodniczącemu rady. Ponadto, jeżeli zarząd uzna, że projekt uchwały nie ma podstaw formalno-prawnych przekazuje go przewodniczącemu z własną opinią.

Biorąc powyższe pod uwagę, zarzut skarżącego dotyczący naruszenia ww. zapisami art. 14 ust. 3 u.s.p. stanowiącego o obowiązkach przewodniczącego rady wobec nie przedstawienia projektu przewodniczącemu rady i wskazanie, że opinia zarządu nie ma charakteru wiążącego jest całkowicie niezrozumiałą.

Przedmiotowe przepisy Statutu mieszczą się w kompetencji rady powiatu do określania swojej organizacji i trybu pracy (art. 19 u.s.p.).

15. Istotne naruszenie art. 7 Konstytucji RP, art. 21 ust. 2 u.s.p. oraz §115 w zw. z §143 Zasad techniki prawodawczej zarzuca skarżący zapisowi §23 ust. 2 Statutu stanowiącemu, że radny obecny przy głosowaniu obowiązany jest brać w nim udział. Przedmiotowy zapis nie narusza wskazanych przepisów prawa a jego podstawę prawną stanowi art. 19 u.s.p. w zw. z art. 21 ust. 2.

Ustęp 2 art. 21 u.s.p. zobowiązuje radnego m.in. do udziału w pracach organów powiatu. Chodzi tu w szczególności o czynny udział radnego w posiedzeniach rady, zarządu, komisji rady, wyrażający się przede wszystkim udziałem w głosowaniach, jako prawnej formie rozstrzygania spraw publicznych, należących do właściwości tych organów. Na szczególne napiętnowanie zasługują ci radni, którzy uczestnicząc fizycznie w posiedzeniach rady nie biorą udziału w głosowaniu, a więc nie wypowiadają się ani "za" określonym rozstrzygnięciem ani "przeciw", ani nie wstrzymują się od głosu. Z tego powodu nie jest naruszeniem prawa skonkretyzowane w Statucie ogólnie sformułowanego przez ustawę obowiązku uczestnictwa w pracy rady, tym bardziej, że kwestionowany zapis nie jest obarczony żadnymi sankcjami.

16. Nie narusza przepisu art. 14 ust. 3 u.s.p. zapis §25 ust. 5 Statutu przyznający przewodniczącemu rady uprawnienie do zarządzenia głosowania łącznie nad grupą poprawek do projektu uchwały. Zarzut skarżącego w tym zakresie jest wynikiem interpretacji przedmiotowego zapisu w oderwaniu od treści całego §25, który określa zasady głosowania poprawek i jako wyjątek od tych zasad, uzasadniony wieloletnią praktyką funkcjonowania rady, wprowadza zapis ust. 5. Dodatkowo celem tego przepisu jest usprawnienie przebiegu głosowań co mieści się w pojęciu „prowadzenie obrad” jako kompetencji przewodniczącego (art. 14 ust. 3 u.s.p.) i kompetencji rady do ustalania swojego trybu pracy (art. 19 u.s.p.).

17. W żaden sposób nie narusza regulacji art. 19 u.s.p. lecz przeciwnie, pozostaje z nim w zgodzie, zapis §27 ust. 3 Statutu stanowiący, że przed przystąpieniem do głosowania tajnego komisja skrutacyjna przedstawia radzie przyjęty przez siebie regulamin głosowania. Skarżący błędnie interpretuje ten przepis jako pozbawiający radę wpływu na treść regulaminu głosowania. „Przedstawienie” radzie regulaminu głosowania ustalonego przez komisję skrutacyjną nie oznacza, że rada ma obowiązek głosowania w zaproponowany sposób bo decyzja w tym przedmiocie należy do rady. RPŁ podkreśla, że w praktyce jej działania nie występowały żadne trudności interpretacyjne związane z zakwestionowanym zapisem.

18. Zarzut naruszenia art. 19 u.s.p. poprzez sformułowanie w §29 ust. 1 Statutu nieprecyzyjnej, bo odwołującej się do głosów ważnie oddanych, definicji większości bezwzględnej jest nie tylko nieuzasadniony ale też niezrozumiały.

W powołanym na wstępie piśmie organu nadzoru z dnia 18 marca 2016 r. w odniesieniu do tego zarzutu autor pisma podaje własną definicję większości bezwzględnej, wg której jest to więcej głosów za niż suma głosów przeciw i wstrzymujących się. Pomijając błędność tej definicji, która de facto nie określa konkretnej liczby odpowiadającej większości bezwzględnej (może nią być każda byleby była większa od sumy głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”) i zakładając, że skarżący podtrzymuje tę definicję należy podkreślić, że głosy przeciwne i głosy wstrzymujące się są głosami ważnie oddanymi. Skarżący nie powinien mieć więc zastrzeżeń do definicji statutowej w tym zakresie.

RPŁ podkreśla, że przepisach u.s.p. oraz innych aktów powszechnie obowiązujących nie sformułowano definicji bezwzględnej większości głosów ani bezwzględnej większości ustawowego składu organu kolegiального. Zdefiniowania bezwzględnej większości głosów podjął się m.in. NSA w wyroku z dnia 27 września 1991 r. sygn. SA/Wr 785/91 orzekając, że wymóg uzyskania bezwzględnej większości głosów jest spełniony, jeżeli na kandydata oddana została liczba głosów co najmniej o jeden większa od sumy pozostałych ważnie oddanych głosów (przeciw i wstrzymujących się). Własną definicję odniesioną do art. 28 ust. 3 i ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz.U. Nr 16, poz. 95 ze zm.) sformułował także Trybunał Konstytucyjny w uchwale z dnia 20 września 1995 r., W 18/94 (Dz.U. Nr 114, poz. 556) ustalając, że bezwzględna większość głosów oznacza co najmniej o jeden głos więcej od sumy pozostałych ważnie oddanych głosów, to znaczy przeciwnych i wstrzymujących się.

Nie można zatem czynić zarzutu RPŁ, że w swojej definicji większości bezwzględnej nawiązała do unormowań odpowiadających orzecznictwu sądowemu a jednocześnie precyzyjnych i czytelnych dla radnych uczestniczących w głosowaniach. Podkreślenia wymaga, że zarzutu tego nie powinien formułować organ, który we wspomnianym wyżej „zalecanym jako wzór” statucie gminy zamieszcza kuriozalną definicję większości bezwzględnej odnosząc tę większość do liczby radnych obecnych na sali obrad uprawnionych do głosowania (§45 ust. 2 pkt 1).

19. RPŁ uznaje za niezasadny zarzut naruszenia delegacji ustawowej do określania przez radę swojego trybu pracy (art. 19 u.s.p.) zapisem §30 ust. 1 Statutu dotyczącym możliwości

reasumpcji głosowania tylko w wypadku ujawnienia oczywistego błędu w treści uprzednio podjętej uchwały. Zakwestionowany przepis mieści się w kompetencji rady powiatu do określania swojej organizacji i trybu pracy (art. 19 u.s.p.), uwzględnia orzecznictwo sądowe co do dopuszczenia reasumpcji na zasadzie zupełnego wyjątku ograniczając ją tylko do wskazanego przypadku. Przepis ten przede wszystkim podyktowany jest wynikającą z dotychczasowych doświadczeń koniecznością wyeliminowania prób podważania wyników głosowania przez radnych powołujących się na okoliczności subiektywne lub niemożliwe do zweryfikowania. Przepis dodatkowo dyscyplinuje radnych do uważnego i świadomego procedowania.

20 i 21. Zarzuty naruszenia art. 16 ust. 1 i 4 oraz art. 17 ust. 2 u.s.p. zapisami §37 ust. 2 i §43 ust. 1 i 2 Statutu dotyczącymi planów pracy komisji rady w tym komisji rewizyjnej są wynikiem dowolnej i nieuprawnionej interpretacji ww. przepisów u.s.p. W myśl §37 ust. 2 i 3 Statutu komisja stała, w tym rewizyjna, działa zgodnie z planem pracy przez siebie zatwierdzonym i przedkłada go radzie do 31 grudnia roku poprzedzającego rok objęty planem. Zgodnie z art. 17 ust. 2 u.s.p. komisje przedkładają radzie swoje plany pracy i sprawozdania z działalności. Bezpodstawne jest więc twierdzenie skarżącego, że plan kontroli komisji rewizyjnej, który jest planem jej pracy powinien być zatwierdzony przez radę.

W §37 ust. 2 zd.drugie Statutu upoważniono komisje do dokonywania zmian w zatwierdzonym planie, a w §43 ust. 2 Statutu komisja rewizyjna została upoważniona do przeprowadzenia w uzasadnionych przypadkach kontroli nie przewidzianej w planie pracy z własnej inicjatywy lub na wniosek rady. Skarżący, w oderwaniu od treści całego art. 16 u.s.p., a także wbrew treści art. 16 ust. 1 u.s.p., błędnie wywodzi z przepisu art. 16 ust. 4 zdanie pierwsze u.s.p. zakaz ustawowy przeprowadzenia kontroli z inicjatywy komisji rewizyjnej. Przepis ten stanowi bowiem jedynie o tym, że poza określonymi ustawą zadaniami (art. 16 ust. 3) komisja rewizyjna wykonuje inne zadania zlecone przez radę powiatu w zakresie kontroli. Zapis ten nie przesądza o sposobie zlecenia (upoważnienia) przez radę. Skoro zatem rada w oparciu o swoją kompetencję wynikającą z art. 19 u.s.p. postanowiła w statucie, że nie na zasadzie dowolności lecz w uzasadnionych przypadkach (nagłych, stanowiących zagrożenie, poważnych) komisja może przeprowadzić kontrolę z własnej inicjatywy (co oczywiście w granicach swojej właściwości - art. 16 ust. 1 u.s.p.) to jest to dostateczna podstawa prawna do działania w zakresie wskazanym przez radę jak tego chce skarżący.

22. Skarżący kwestionuje legalność postanowienia §52 Statutu w kontekście art. 16 ust. 1 i art. 17 ust. 2 u.s.p. i wywodzi „uprawnienia władcze komisji rewizyjnej” z przewidzianego tam skierowania przez komisję rewizyjną wystąpienia pokontrolnego do kierownika kontrolowanej jednostki. Milczeniem pomija jednak treść §52 ust. 2, w którym określono prawo kontrolowanego odwołania się do rady od ustaleń kontroli. Wystąpienie pokontrolne komisji trudno nazwać aktem władczym. Dodatkowo w zakresie podstaw prawnych działania komisji rewizyjnej RPŁ podnosi argumentację przedstawioną w pkt 20 i 21.

23. Za istotne naruszenie prawa skarżący uznał zapis §57 Statutu stanowiący, że kluby radnych działają wyłącznie w ramach rady, przez okres jej kadencji a upływ kadencji jest równoznaczny z rozwiązaniem klubów. Zdaniem skarżącego przedmiotowe zapisy wykraczają poza zakres delegacji z art. 19 u.s.p. naruszając art. 7 Konstytucji, art. 19 u.s.p. oraz §115 w zw. z §143 Zasad techniki prawodawczej. W błędzie jest skarżący uznający kwestionowany przepis za nie mający podstaw prawnych. Dotyczy on bowiem organizacji wewnętrznej rady a żaden przepis prawa nie reguluje zasad działania klubów radnych. Ustawodawca w art. 18 u.s.p. postanowił jedynie, że radni mogą tworzyć kluby radnych pozostawiając samorządowi swobodę w zakresie określenia zasad ich działania w ramach delegacji art. 19 u.s.p. Intencją zamieszczenia przedmiotowego zapisu było zapewnienie podkreślanej przez przedstawiciela organu nadzoru (w/powoływane pismo z dnia 18 marca 2016 r.) „czytelności” statutu dla „przeciętnego” odbiorcy. W praktyce RPŁ w kolejnych kadencjach funkcjonują bowiem w większości te same kluby radnych, a niektórzy radni są przekonani, że nawet działalność komisji rady nie jest związana z jej kadencyjnością (akta sprawy karta 21 - wyciąg z protokołu XV sesji RPŁ z dnia 29 grudnia 2015 r.). Odnosząc się do zarzutu naruszenia Zasad techniki prawodawczej RPŁ podtrzymuje argumentację zawartą w pkt 1.1. uzasadnienia.

Reasumując, Rada Powiatu Łowickiego podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w uchwale Nr XXI/136/2016 z dnia 22 czerwca 2016r. w sprawie zastrzeżeń organu nadzoru-Wojewody Łódzkiego do postanowień Statutu Powiatu Łowickiego i ponownie podnosi, że zarzuty skargi dotyczą zapisów Statutu, które nie naruszają przepisów iuris cogentis ustaw i rozporządzeń, a w szczególności Konstytucji RP i ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym. Podkreślenia wymaga, że zarzuty te sformułowano bez dokonania analizy ich treści, przede wszystkim ich ratio legis i z pominięciem generalnej podstawy wszystkich przepisów statutowych, określonej w art. 169 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 2 ust. 4, art. 12 pkt. 1, art. 17 ust. 1 i 2 oraz art. 19 Ustawy.

Tym samym doszło do będącej wynikiem dość dowolnej interpretacji prawa nadmiernej ingerencji organu nadzoru w kompetencje organu stanowiącego powiatu do ustalania swojej organizacji wewnętrznej i trybu pracy rady i powoływanych przez nią komisji.

STAROSTA ŁOWICKI

PRZEWODNICZĄCY RADY

Krzysztof Figat

Krzysztof Górski

W załączeniu:

1. skarga na uchwałę Nr XI/70/2015 Rady Powiatu Łowickiego z dnia 26 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia Statutu Powiatu Łowickiego;
 2. uchwała Nr ~~XXII~~ /...140/2016 RPŁ z dnia ~~15~~ lipca 2016r. w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę Wojewody Łódzkiego na uchwałę Nr XI/70/2015 Rady Powiatu Łowickiego z dnia 26 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia Statutu Powiatu Łowickiego
- w 2 egz.

3. akta sprawy:

- 1) karta 1 - pismo Dyrektora Wydziału Prawnego, Nadzoru i Kontroli Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi z dnia 18 marca 2016 r. PNK-I.4131.146.2016,
- 2) karta 2 - uchwała Nr II/11/2014 RPŁ z dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie powołania Komisji Statutowej,
- 3) karta 3 - protokół Nr 4/2015 z posiedzenia Komisji Statutowej w dniu 23 marca 2015 r.,
- 4) karta 4 - Statut „przykładowy”,
- 5) karta 5 - wyciąg z protokołu XIX sesji RPŁ z dnia 30 marca 2016 r.,
- 6) karta 6 - Uchwała Nr XIX/121/2016 RPŁ z dnia 30 marca 2016r. w sprawie powołania Komisji Statutowej Rady Powiatu Łowickiego,
- 7) karta 7 - protokół Nr 1/2016 z posiedzenia Komisji Statutowej w dniu 1 kwietnia 2016 r.,
- 8) karta 8 - wniosek Przewodniczącego Komisji Statutowej o doręczenie dokumentów w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej z dnia 4 kwietnia 2016r. znak OR.1431.8.2016.
- 9) karta 9 - pismo z dnia 22.04.2016 r. znak PNK-I.4131.240.2016,
- 10) karta 10 - pismo z dnia 1 kwietnia 2016 r. znak BR.0711.38.2016,
- 11) karta 11 - Zawiadomienie z dnia 22 kwietnia 2016 r. znak PNK-I.4131.248.2016,
- 12) karta 12 - wyciąg z protokołu XX sesji RPŁ z dnia 27 kwietnia 2016 r. pkt 5 i 6,
- 13) karta 13 - Uchwała Nr XX/122/2016 RPŁ z dnia 27.04.2016 r. w sprawie uchylenia Uchwały Nr XX/121/2016 RPŁ z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie powołania Komisji Statutowej Rady Powiatu Łowickiego,
- 14) karta 14 - Uchwała Nr XX/123/2016 RPŁ z dnia 27.04.2016 r. w sprawie powołania Komisji Statutowej Rady Powiatu Łowickiego,
- 15) karta 15 - Uchwała Nr XX/124/2016 RPŁ z dnia 27.04.2016 r. w sprawie wyboru Przewodniczącego Komisji Statutowej Rady Powiatu Łowickiego,
- 16) karty 16-18 - protokoły z posiedzeń Komisji Statutowej w dniach 23 maja 2016 r., 8 czerwca i 22 czerwca 2016 r.,
- 17) karta 19 - Uchwała Nr XXI/136/2016 RPŁ z dnia 22 czerwca 2016 r. Stanowisko Rady Powiatu Łowickiego w sprawie zastrzeżeń organu nadzoru – Wojewody Łódzkiego do postanowień Statutu Powiatu Łowickiego wraz z korespondencją elektroniczną,
- 18) karta 20 - Uchwała Nr XXI/139/2016 RPŁ z dnia 22 czerwca 2016 r. Stanowisko RPŁ w sprawie zawiadomienia z dnia 19 maja 2016 r. o nr PNK-I:4131.316.2016 r. o wszczęciu z urzędu postępowania określonego w rozdz. 8 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym w celu kontroli legalności Uchwały Nr XX/129/2016 RPŁ z dnia 27 kwietnia 2016 r. zmieniającej Uchwałę Nr XV/96/2015 z dnia 29 grudnia 2015 r. w sprawie ustalenia rozkładu godzin pracy aptek ogólnodostępnych funkcjonujących na terenie Powiatu Łowickiego na 2016 r.,
- 19) karta 21 - wyciąg z protokołu XV sesji RPŁ z dnia 29 grudnia 2015 r.